

ему. Она приближи до него; и безъ да се покаже за что го познава кой е онъ: отъ гдѣ ты имашъ, рече му, тую дерзость да дойдешь у мой островъ? Знай о странный юноше, що никой не дохожда въ мое царство безъ наказаніе. Она се силеше да покрывъ подъ тыя устрашителны рѣчи радость сердца своего, коя се показоваше безъ вольна на нейное лице.

Телемахъ и отговори: о ты, каква и да си, смертна или богиня, ако и да не може те помысли нѣкой за друго като те види, само за одну богиню; щещь ли бы толку нечувствевна въ злощастіи единого сына, въ кое той като траси отца своего по воли вѣтровъ и волней, видѣ да се разби корабль неговъ спроти твои берегове? Кой е твой отецъ що го трасишь? повтори богиня. Онъ се называ Одиссей, рѣче Телемахъ, и единъ е отъ оныя цари, кои по единъ десятогодишенъ рать разориха пречудный градъ Троаду, Неговое име бѣше прочуто па сичку Грецію и по всю Азію, заради неговое мужество на брани и іоще помного, за неговую мудрость въ совѣтѣхъ. Сега ходи заблужденъ по сичкую морску пространность и преминува сичкія найгрозны каменны стремнины: неговое отечество се гледа като да бѣга отъ преди му. Пенелопа жена его и азъ сынъ его, изгубихме надежду за да го видимъ іоще еднаждь: азъ тичамъ съ подобны бѣдствія якоже и онъ, за да науча гдѣ се нахожда. Но що говора азъ! онъ може сега да е погребенъ вече въ морскую дѣлбину. Имай милость за наше нещастіе; и ако знаешь о Богини онова, кое урисницы изволиха, да избаватъ или да погубатъ Одиссея? Сотвори добро и яви неговому сыну Телемаху.